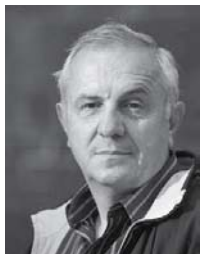
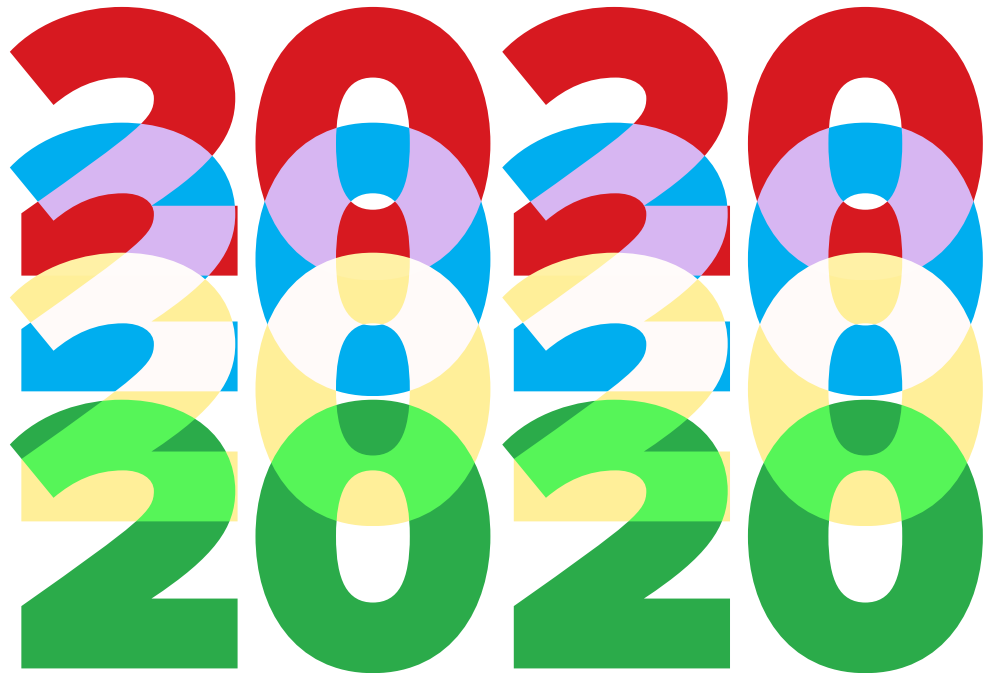

2020 – могући сценарио

Куда иде овај свет

Пише
Слободан
РЕЉИЋ

- Лондонске објаве неумитно ће утицати на оно што ће се на Западу дешавати у 2020.
- Обрадовали су Трампа пред новембарске изборе.
- Изгубљена равнотежа Европе прети да постане државица.
- Заоштриће се односи и у Великој Британији.

Крива је, говорио је Грамши, кад се стари поредак распада а нови још није настао. *Pax Americana* се распада пред нашим очима. Стубови либералног глобалног система се ломе. У последњем месецу 2019. одржан је самит НАТО лидера у Лондону, који је оцењен као „најскандалознији у целој његовој 70-годишњој историји”. А НАТО је боди-гард (нео)либерализма. Последња одбрана.

Куда то иде овај свет? У промене. Може се рећи у корените промене, ако се жели да се избегне придев револуционарне. По геополитичкој логици историје Александра Дугина, после фашизма и комунизма, Запад троши своју трећу идеологију – либерализам. На мрачним хоризонтима обелодањује се доскора презрено *Ex oriente lux*. Улазак Истока је нови поредак света.

ИЛИ-ИЛИ

По несагледивости последица револуционарна је и победа конзервативаца на ванредним изборима у Британији. Борису Џонсону су дате све карте да оконча агонију Брежита. Тако су Енглези, озбиљан историјски народ, ућуткали либералне елите, које су следећи себичне интересе бесрамно од-

бијале да прихвате народну одлуку о изласку из ЕУ. Излазак из расклимане организације уједињавања Европе је чин, а последице ће бити велике.

Либерализам је енглеско чедо. Израстао је из енглеске културе. Изузетно привлачан и на први поглед хуманистички, два века ширио се планетом као идеологија наде. Либерализму је успевало да се – и међу народима које је Уједињено Краљевство претварало у колоније и ново робље – представи као модел који би и њима могао донети слободу. Посвећени хришћани то би описали као врхунску трансформацију ђавола.

Либерализам сада упокојују сами Енглези. Продуховљени Џереми Корбин свакако делује поузданије од разбатушеног Бориса Џонсона, али ово је време избора пута. Или-или. Или ћете се попети на воз који иде у правцу светлости на крају тунела, или ћете се свући до сметлишта историје.

Либерални балон је пукао још кад му је (после пада СССР-а) пало на ум да огласи – „крај историје”. Френсис Фукујама је те 1992. био само солиста у хору који је објављивао да је „ширење либералне демократије и слободног тржишта капитализма са Запада и њихових стилова живота порука о

крају друштвено-културне еволуције и достизање последње форме људског управљања”.

Лондонске објаве неумитно ће утицати на оно што ће се на Западу дешавати у 2020. години. Обрадовали су Трампа пред новембарске изборе. Изгубљена равнотежа Европе прети да постане дрхтавица. Заостриће се односи и у Великој Британији.

Стабилизатор западног *status quo*-а је развлашћена Ангела Меркел, с друге стране Брежита, Трамповог владања, доласка Салвинија, јачања Орбана. Али Меркел одустаје од забране кинеске технологије Г5, преко које Запад губи полуге дигиталног фронта. Ако Кинезе пустимо на Запад, они ће нас све прислушкивати и пратити, грмели су Американци. Немачки ми-

Негде горе изнад Батајнице, пре пола века, Александар Петровић снимао је филм „Биће скоро пропаст света”. Живописна музичка банда је за незаборав отпевавала рефрен „... нек’ пропадне није штета”. Само што то никад није музика.

нистар економије усудио се да каже оно што је свима, сем Немцима, одавно логично: „Ми нисмо организовали бојкот америчких технологија када се открило да су САД прислушкивале чак и телефон Ангеле Меркел”.

Упоређивање Америке и Кине амерички амбасадор у Берлину назвао је „врећањем хиљада америчких војника који штите безбедност Немачке”. И запретио да за Немце не би смео да „постоји морални еквивалент између Кине и САД”. Одједном се сила сегила и морала. Право, које је толико пута погажено, више нема никакав ауторитет.

ЛИБЕРАЛНИ ХАОС

Ово више није либерални поредак, ово је либерални хаос. Који се шири.

Енглези су преузели судбину у своје руке. За остале народе с ове стране Атлантика то се не би могло рећи. Француски председник Макрон зна да је либерални капитализам „сишао с ума”, да „рађа неравноправност са којом нисмо у стању да изађемо на крај”, да је НАТО доживео „мождани удар”.

Либерализам сада упокојују сами Енглези. Продуховљени Џереми Корбин свакако делује поузданије од разбарушеног Бориса Џонсона, али ово је време избора пута. Или-или. Или ћете се попети на воз који иде у правцу светлости на крају тунела, или ћете се свући до сметлишта историје.

али не успева да реши ниједан проблем у својој земљи. Остали се понашају као стадо.

Нормално би било кад говоримо о променама у свету, да говоримо о ономе што долази. О Истоку. Али то није логично пред Нову 2020. годину.

Акцент је на Западу због ризика у који свет уводи опадање моћи западних држава и наддруштвених група. Либерализам више није способан да донесе ништа добро свету, али је у прилици да учини многа зла и разарања. Основ за страховања је 20. век, који је показао рушилачки потенцијал Запада – никад се нису бесрамније разбацивале речи *слобода* и *мир*, а у два светска рата убијено је 87 милиона људи, што је резултат каквим се не може похвалити ниједан век.

Тако и сад у дијалогу за нови поредак „демократски” Запад, утемељен на идеалу „слобода, једнакост, братство”, једино разуме аргумент – С-400. Једно слово и три цифре симбол су пута у сигурно. Кад неко жели да јави да му не прија загрљај ујка Сема, оглашава да ће да набави ту играчку. Истамбул, Ријад, Њу Делхи... Па и Батајница!

Негде горе изнад Батајнице, пре пола века, Александар Петровић снимао је филм „Биће скоро пропаст света”. Живописна музичка банда је за незаборав отпевавала рефрен „... нек’ пропадне није штета”. Само што то никад није музика.!

